

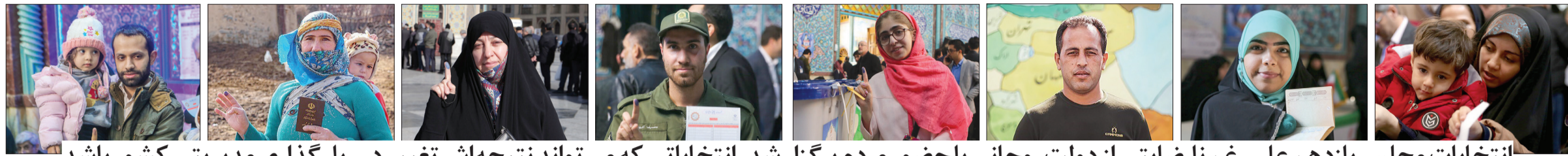
فرهنگستان

www.fdn.ir | Sat | 22 Feb 2020 | vol.10 | No. 2988 | 16 Pages

روزنامه خبری، تحلیلی، دانشگاهی صبح ایران
صدای نخبگان، نگاه جوانان

۱۶ صفحه
توران ۲۰۰۰ تومان
شهرستانها و واحدهای
دانشگاهی ۱۵۰۰ تومان

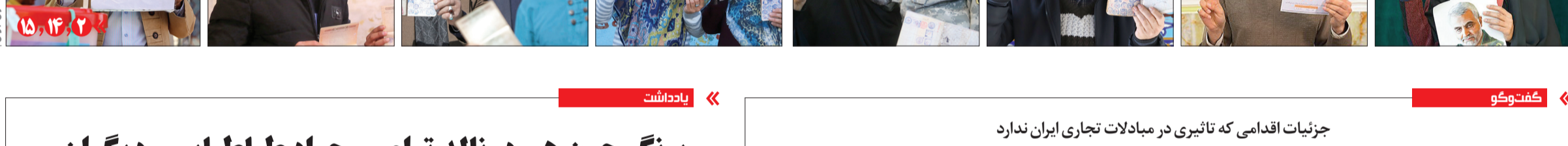
شماره مسلسل ۳۷۲۶
شبه ۳ اسفند ۱۳۹۸
۲۷ جمادی الثانی ۱۴۴۱
۲۲ فوریه ۲۰۲۰
شماره ۲۹۸۸

انتخابات مجلس یازدهم علی‌رغم نارضایتی از دولت روحانی با حضور مردم برگزار شد. انتخاباتی که می‌تواند نتیجه‌اش تغییر در ریل گذاری مدیریتی کشور باشد

سلام دوم اسفند

گفت‌وگو

جزئیات اقدامی که تأثیری در مبادلات تجاری ایران ندارد

بازی تبلیغاتی FATF

در این دوران سخت تحریم‌های ظالمانه و فشار حداکثری، نظام پولی و مالی کشورمان توانسته است ارتباطات تحریم‌ناپذیری با نظام پولی و مالی دنیا خارج از چارچوب FATF، برقرار کند که تا حد زیادی تهدیدهای ناشی از سنگ اندازی و دشمنی آمریکا را مهار کرده است. عملکرد بانک مرکزی در طول یک سال گذشته این اطمینان خاطر را نزد مردم ایجاد کرده است که چنین وقایعی مشکلی برای تجارت خارجی ایران و ثبات نرخ ارز ایجاد نخواهد کرد.

ایران همکاری‌های خود را با FATF متوقف کند

درباره این اقدام FATF با سیدیداس جبرائیلی، کارشناس اقتصاد سیاسی به گفت‌وگو نشستیم و ابعاد مختلف آن را مورد بررسی قرار دادیم. جبرائیلی در ابتدای این گفت‌وگو با بیان اینکه ایران تاکنون هیچ‌گاه به‌طور کامل از اقدامات متقابل (counter measures) این مجموعه معاف نبوده و حالا «تعلیق» همان چند بند متوقف شده است، گفت: «امروز و در حالی که FATF اقدامات متقابل علیه ایران را فعال کرده است که ما تنها یکی، دو بند از ۴۱ بند خواسته آنها را اجرا نکرده بودیم و لذا به‌دلیل همین اقدام باید ایران اجرای تمامی ۳۹ بند قبلی را متوقف کند. پیرو این رفتار باید آنچه تاکنون برای همکاری و جلب نظر FATF انجام داده شده متوقف شود، چرا که تاکنون خسارات زیادی به علت انجام این مطالبات به ایران وارد شده است، لذا باید جلوی این تضرر هرچه زودتر گرفته شود.»

این پژوهشگر اقتصاد سیاسی با بیان اینکه «لو رفتن اطلاعاتی مانند آنچه در مورد ۴۰۰ صرافی رخ داد، به‌هیچ‌عنوان قابل پذیرش نیست»، افزود: «در دوران تحریم، استفاده از صرافی‌ها یک مسیر تجارت برای ایران است و به‌نوعی با این روش امکان دور زدن تحریم‌ها و حذف اقدامات آمریکا فراهم می‌شود اما بعد از اینکه اطلاعات این ۴۰۰ صرافی در اختیار FATF قرار گرفت و دولت آمریکا با استفاده از این اطلاعات توانست حلقه فشار حداکثری را تنگ‌تر کند، ایران با مشکلات جدیدی برای تداوم تجارت خارجی خود روبه‌رو شد.»

وی در ادامه با اشاره به اظهارات رئیس کل بانک مرکزی درباره تجارت خارجی ایران گفت: «آنچنان که آقای همتی بیان کرد تجارت خارجی ایران امروز از کانال‌های غیرقابل تحریمی یعنی مسیرهای غیربانکی در حال انجام است، لذا اقدامات FATF به‌دلیل اینکه صرفاً بر حوزه مسائل بانکی متمرکز است روی تجارت خارجی ایران کمترین تأثیر را خواهد داشت و به‌زودی پوچی و بی‌منبایی صفرشدن تجارت خارجی ایران در صورت قرار گرفتن کشور در لیست سیاه روشن خواهد شد.»

جبرائیلی با بیان اینکه آمریکا تحریم مالی را جایگزین جنگ کرده است، گفت: «آمریکا به‌جای جنگ می‌خواهد از مزیت‌های فوق‌العاده تحریم مالی در رهگیری مرادات اقتصادی و ترانزاکشن‌های مالی ایران استفاده کند و با توجه به نظرات دقیقی که می‌تواند روی این حوزه داشته باشد، استفاده از مسیرهای معمول بانکی برای تجارت هیچ‌گاه برای ایران امن نبوده و نیست و از همین‌رو باید راه‌های امن جایگزین این مسیرهای متداول شود. البته باید این راه‌ها هم اضافه کرد که بخش‌هایی در دولت نسبت به این جایگزینی اقداماتی را انجام داده‌اند و همین حجم کنونی تجارت خارجی ناشی از به‌کار بردن مسیرهای غیرقابل تحریم و غیرقابل نظارت از سوی FATF است که باید توسعه یافته و گسترده شوند.»

وی در پایان متذکر شد: «تنها در شرایطی ایران می‌تواند مطالبات FATF را به‌صورت کامل اجرایی کند که اولاً هیچ تحریمی وجود نداشته باشد و ثانیاً گروه‌های مقاومت شامل گروه‌های تروریستی نشوند، لذا تا آن زمان اساساً امکان همکاری کامل با گروه ویژه اقدام مالی برای ایران وجود نخواهد داشت.»

یادداشت

بونگ جون هو، دونالد ترامپ، جواد طباطبایی و دیگران

محمدحسین راحمی
روزنامه‌نگار

نودودومین دوره جوایز سینمایی اسکار، شاهد پدیده بی‌نظیری بود. «بونگ جون هو»، کارگردان کره‌ای که پیش‌تر نخل طلای جشنواره کن را برای فیلم «انگل» به‌دست آورده بود، موفق شد در اسکار امسال چهار جایزه بهترین فیلمنامه، بهترین کارگردانی، بهترین فیلم خارجی‌زبان و بهترین فیلم را به‌دست آورد. اما اتفاق غیرمتربقه و منحصر به‌فرد این بود که برای اولین بار یک فیلم متوانست همزمان جایزه «بهترین فیلم خارجی‌زبان» و «بهترین فیلم» آکادمی را به‌دست آورد. در تمام دوره‌های پیشین هیچ فیلمی چنین افتخاری کسب نکرده بود و اساساً فیلم‌های غیرانگلیسی‌زبان تنها در بخش اسکار فیلم‌های غیرانگلیسی‌زبان شرکت داده می‌شدند و اسکار «بهترین فیلم» مختص به فیلم‌های انگلیسی‌زبان بود.

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا در سخنرانی انتخاباتی خود در جمع هوادارانش در ایالت کلرادو نسبت به اسکار ۲۰۲۰ و اهدای جایزه به فیلمی از کره‌جنوبی شدیداً انتقاد کرد. ترامپ گفت: «[دیدید] جوایز اسکار امسال چقدر بد بود؟ [هو کردن حصار به نشانه تأیید]... [و جایزه تعلق می‌گیرد به فیلمی از کره‌جنوبی]! [اشاره به نحوه اعلام برنده جایزه در مراسم اسکار] این دیگر چه کوفتی بود؟! [خنده حصار] ما به اندازه کافی با کره‌جنوبی مشکلاتی داریم؛ به‌ویژه در تجارت! با وجود این، [آکادمی] جایزه بهترین فیلم را به آنها می‌دهد. آیا این خوب بود؟! نمی‌دانم! من دنبال فیلم‌هایی مثل «بر باد رفته» هستم. آیا می‌توانیم دوباره فیلم‌هایی چون «بر باد رفته» را داشته باشیم؟ لطفاً! [تأیید حصار]... یا «Sunset Boulevard» (فیلمی از بیلی وایدر)... یا خیلی فیلم‌های خوب دیگر. «برنده از کره‌جنوبی است!» من فکر می‌کردم منظورشان جایزه «بهترین فیلم خارجی‌زبان» است. اما نه! [جایزه بهترین فیلم بود]. اصلاً این اتفاق قبلاً سابقه داشت؟! البته داستان منازعات ترامپ با اعضای آکادمی اسکار و برخی از مطرح‌ترین سلبریتی‌های آمریکایی، سریالی دامنه‌دار است. در همین مراسم امسال وقتی «برد بیت» برای دریافت جایزه بهترین بازیگر مرد روی سن رفت با کنایه به عدم مجوز نمایندگان مجلس برای اخذ شهادت از جان بولتون علیه ترامپ در جریان استیضاح در سنا گفت: «به من گفته‌اند که برای صحبت کردن در اینجا فقط ۴۵ ثانیه فرصت دارم. البته این ۴۵ ثانیه بیشتر از زمانی است که مجلس سنا هفته پیش به جان بولتون [برای شهادت علیه ترامپ] داد.»

اما چرا نباید این کنش ترامپ را در قالب قسمت جدیدی از سریال کشمکش با اعضای آکادمیک تحلیل کرد؟

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا در سخنرانی انتخاباتی خود در جمع هوادارانش در ایالت کلرادو نسبت به اسکار ۲۰۲۰ و اهدای جایزه به فیلمی از کره‌جنوبی شدیداً انتقاد کرد. ترامپ گفت: «[دیدید] جوایز اسکار امسال چقدر بد بود؟ [هو کردن حصار به نشانه تأیید]... [و جایزه تعلق می‌گیرد به فیلمی از کره‌جنوبی]! [اشاره به نحوه اعلام برنده جایزه در مراسم اسکار] این دیگر چه کوفتی بود؟! [خنده حصار] ما به اندازه کافی با کره‌جنوبی مشکلاتی داریم؛ به‌ویژه در تجارت! با وجود این، [آکادمی] جایزه بهترین فیلم را به آنها می‌دهد. آیا این خوب بود؟! نمی‌دانم! من دنبال فیلم‌هایی مثل «بر باد رفته» هستم. آیا می‌توانیم دوباره فیلم‌هایی چون «بر باد رفته» را داشته باشیم؟ لطفاً! [تأیید حصار]... یا «Sunset Boulevard» (فیلمی از بیلی وایدر)... یا خیلی فیلم‌های خوب دیگر. «برنده از کره‌جنوبی است!» من فکر می‌کردم منظورشان جایزه «بهترین فیلم خارجی‌زبان» است. اما نه! [جایزه بهترین فیلم بود]. اصلاً این اتفاق قبلاً سابقه داشت؟! البته داستان منازعات ترامپ با اعضای آکادمی اسکار و برخی از مطرح‌ترین سلبریتی‌های آمریکایی، سریالی دامنه‌دار است. در همین مراسم امسال وقتی «برد بیت» برای دریافت جایزه بهترین بازیگر مرد روی سن رفت با کنایه به عدم مجوز نمایندگان مجلس برای اخذ شهادت از جان بولتون علیه ترامپ در جریان استیضاح در سنا گفت: «به من گفته‌اند که برای صحبت کردن در اینجا فقط ۴۵ ثانیه فرصت دارم. البته این ۴۵ ثانیه بیشتر از زمانی است که مجلس سنا هفته پیش به جان بولتون [برای شهادت علیه ترامپ] داد.»

اما چرا نباید این کنش ترامپ را در قالب قسمت جدیدی از سریال کشمکش با اعضای آکادمیک تحلیل کرد؟

به‌نظر می‌رسد اگر با این عینک به این اقدام او نگاه کنیم ظرافتی که در این سیاست‌ورزی ترامپ وجود دارد - که از فضا از عوامل اصلی پیروزی او در انتخابات گذشته و احتمالاً موفقیت او برای تمدید دوره ریاستش بر ایالات متحده در کارزار پیش رو است - را نادیده گرفته‌ایم. کره‌جنوبی، کره شمالی نیست که دشمن آمریکا به حساب بیاید. کره جنوبی یکی از اصلی‌ترین متحدان استراتژیک آمریکا است، اما ترامپ از هر موقعیتی برای برجسته کردن «امر ملی» در برابر «امر جهانی» یا Universal استفاده می‌کند. «دیگری» سازی او با اشاره به فیلم «بر باد رفته» و «یکسور فلیمینگ» که یک فیلم آمریکایی تمام‌عیار و حتی «نژادپرستانه» تلقی می‌شود، دقیقاً در راستای همان راهبرد کلان در فعال کردن شکاف «ملی» در برابر «غیرملی» یا «جهانی» است. با حضور ترامپ در کاخ سفید، این پدیده در سپهر سیاست بین‌المللی تبدیل به یک تب جهانی شد. برگزیت، داستان پرتلاطم خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا، مهم‌ترین قرینه بسط مدل سیاست‌ورزی ترامپ در جهان است. دو دهه پیش «امر یونیورسال» در قالب ایده «دهکده جهانی» به مثابه یک آرمان مطلق محسوب می‌شد، اما با سر برآوردن اژدهای چین و قدرت‌های نوظهوری چون روسیه و دیگر کشورها و به‌خصوص با ظهور پدیده ترامپ، افق جهانی‌سازی با مخاطره جدی روبه‌رو شده است.

تحلیل پدیده ترامپ یکی از جرقه‌های اصلی بود که ایده کتاب آخر فرانسویس فوکویاما، تحلیلگر ارشد استراتژی، را شکل داد. فوکویاما در کتاب «هویت: تقاضای کرامت و سیاست‌های رنجش» می‌گوید تا به‌تازگی تمرکز بر بحث «هویت»، رخدادهای جدید عالم سیاست را تحلیل کند. او سودای بازنشاسی «هویت» را عنصر اصلی شکل‌دهنده بخش عمده‌ای از رخدادهای سیاسی امروز دنیا از جمله ملی‌گرایی، پوپولیسم و اقتدارگرایی می‌داند. همراه با بالا رفتن دغدغه هویت در جوامع مختلف، این موضوع در قالب صورت‌بندی‌های مختلف «امر ملی» به مساله اصلی متفکران بسیاری در اقصی نقاط دنیا تبدیل شده است. تازه‌ترین نمونه بومی این تلاش‌ها، کتاب جدید سیدجواد طباطبایی با عنوان «ملت، دولت و حکومت قانون» است. طباطبایی در مطلع این کتاب که چند روزی است منتشر شده، می‌نویسد: «این دفتر جستاری درباره «مشکل» ایران است و ملاحظات دفترهای سه‌گانه تاملی درباره ایران را دنبال می‌کند. هر چند طباطبایی مدعی است در پروژه ایرانی‌شهری به «ایران» به مثابه یک مساله فلسفی می‌نگرد اما در بخش پایانی این اثر، آذهنان را متوجه ابعاد سیاسی طرح خود می‌کند: «بحث من یک جنبه ناظر بر استراتژی نیروهای ملی برای دفاع از کشور در شرایط بحرانی و در محاصره نیروهای غربی-تورکی و سلفی-نوع‌نمائی دارد. به‌نظر می‌رسد با افول «امر جهانی» در مقابل «امر ملی»، این «امر ملی» است که در قالب‌های متفاوتی در حال جهانی شدن است.»